

یویشتمه پېړۍ او پښتوته راولاړې کښالې

Dr Wazir Shadan^{*}

ABSTRACT:

Language is considered to be a vital source of expressing our passions, emotions, feelings and ideas. It enables communicate our needs and desires. In this regard mother tongue that is language one [L¹] plays the role rather more effectively. The educationists and linguists opine that children may be imparted education in their L¹ as it is very easy for them to perceive the require contents readily.

Pashto is one of the oldest languages which is spoken and understood in many countries particularly Pakistan and Afghanistan where it is medium of communication of million of people. The progress of a language is reflective of the progress of its speakers but in case of Pashto it is a sheer failure. The proposition as to why Pashto language is not at par with the developed languages, the causes need to be probed. This article attempts to identify the hindrances that hamper the progress of Pashto language. Further is to discover those ways and means that enable Pashto language to overcome those hindrances and difficulties, and to start progress ahead vitally.

الله پاک په قرآن مجید کښې فرمائي:

لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم^۱

ترجمه: بې شکه چې مونږ انسان په غوره صورت کښې پيدا کړي.

هم ددغه خداداد خوبو په سبب انسان ته په نور و مخلوقاتو شرف او عظمت

حاصل دے. په الهامي بڼه کښې يوه ډېره اهمه بڼه د ژبې ده چې د انسان

^{*} Assistant Prof Government Post Graduate Collage Kohat

په خولۀ کښې اوږي راوړي او د مخصوصو غږونو په اساس د خپلو جذباتو، احساساتو او خيالاتو اظهار پرې کوي.

ژبه د یو قام پېژندګلوده. د یو قام د تاریخ، کلتور، دود دستو، د روایاتو او قدرونو قلا ده. د یو قام د عروج او زوال انحصار هم په ژبه دے. کومو قومونو چې په خپلې ژبې ویاړ کړے، د خپلې ژبې لمن ئې په هېڅ ډول نه ده پرې اېښې، د علم او فن، ژوند ژواک او دود دستور ژبه ئې ګرځولے ده، هغه قامونه د ترقۍ په بام ختلي ولاړ دي. او کومو قومونو چې خپله ژبه غورځولے ده، هغه قامونه تل د منزل له پراوه غورځېدلي لیدل شوي.

حمزه باباخۀ ښکلې وېنا کړے ده.

خپلې ژبې خپل تهذيب وته چې شا کا

ملګرتیاله هغه قامه ژوندون نه کا

اول خپله ژبه پسته نورې ژبې

بې بنیاده عمارت خوشمون نه کا

د محققینو د یوې اندازې په سمون په نړۍ کښې تقریباً اووه زره ژبې وئیلې شي. هره ژبه په خۀ نه خۀ ډول قام لري، مورپلار لري. هر څوک په هغه ژبه مټین وي کومه چې دهغۀ دکور ژبه وي، کومه چې دهغۀ دمور ژبه وي. یوکس که ډېرې ژبې هم زده کړي خو کومه رواني، خوږلت او ازادي چې هغه پخپله مورنۍ ژبه کښې محسوسوي دومره په بله یوه ژبه کښې هم امکان نه لري. په دغه دلیل د تعلیم ګڼ ماهرین په دې خبره اتفاق لري چې ماشومانوله دې په مورنۍ ژبه کښې تعلیم ورکړے شي. دمورنۍ ژبې ددې اهمیت په اساس د اقوام متحده د بنیادي انساني حقونو په چار تیر کښې هم بچوته پخپله مورنۍ ژبه کښې د تعلیم حق ورکړے شوے دے. په دغه حواله ګڼې تجربې شوې دي خو مېدان همېشه هغه ماشومانو ګټلے دے چا چې په مورنۍ ژبه کښې زده کړه کړې ده.

یونیسکو په دغه حواله هر کال په یویشتمه فروری، د مورنۍ ژبې یواله ورځ
نمانځي. چې مطلب ئې په هغه ورځ فقط د یوڅو کسانو راغونډېدل، مظاهري
او خبرې کول نه دي بلکې قامي ژبته خپل حقوق ورکول او عملي کول دي.
ارونډا دیوب صابروائي:

چې د کوروي کومه ژبه

هم هغه به د ادب وي

چې د موروي کومه ژبه

هم هغه به د مکتب وي^۳

الله پاک په قرآن شریف کښې فرمائي:

وما ارسلنا من الرسول الا بلسان قومه ليبين لهم^۴

ترجمه: او نه د ې لېرلې مونږ هېڅ یو پېغمبر د هغه قوم ته مگر پخپله ژبه کښې
ځکه چې هغوي په ښه ډول پوهه کړي.

ددې ایت په تشریح ډېرڅه لیکلې شي خو مرکزي نکته ئې د مورنۍ ژبې اهمیت
او افادیت څرگندول دي. ځکه خود پښتو ژبې لورې قهرمان خوشحال خان خټک
د خپلې ژبې په باب وائي:

په پښتو شعر چې ما علم بلند کړ

د خبرو ملک مې فتح په سمند کړ

قتل مې مې ورته سازې کړې د قندو

داوېشوپه ډوډیو چې چاشخوند کړ

په تازه تازه مضمون د پښتو شعر

په معنای د شیراز او د خجند کړ

په پارسی ژبه مې هم ژبه گویا ده

په پښتو ژبه مې خلق بهره مند کړ^۵

امريکه، برطانيه، فرانس، روس، چين او د داسې نورو ترقي يافته هېوادونو د ترقي راز د هغوي په خپله ژبه کښې پټ دے. جابر بن حيان، محمد بن موسا الخوارزمي، محمد بن عبدالمالک اصمعي، يعقوب الکندي، محمد بن زکريا، ابونصر فارابي، بوعلی سینا، ابوریحان البیروني، ابن الهیثم، نصیرالدین طوسي وغيره هغه نومونه دي چې د سائنسي علومو لکه طب، حیاتیات، طبیعیات، کیمیا، حساب، الجبرا، هندسه، فلکیات، جغرافیه وغیره په حواله تراوسه ژوندي دي. خود ترقي راز ئې علم دوستي او خپله ژبه ده.

د مامون الرشید نوم په دغه حواله د ذکر وړ دے. وئیلے شي چې هغوي به دخپلې ژبې کتاب د سرو زرو په تول اخستو. کورپه کور کتب خانې وې. د طرابلس په څېر غټو کتب خانو کښې خوتر دېرشولکوپورې کتابونه موجود وو. عربو دیني اودنيوي علمونه پخپله ژبه کښې عام کړل په دې غرض چې عام اولس ترې فائده واخلي. په قول د مولانا حافظ محمد ادریس:

“دخپلې ژبې غاړې ئې دومره ارتې کړې چې یو خواته ئې د ایران د زرگونو کالونو پنگه ونغړده بل خواته ئې د هندوستان راغونډ کړے سامان هضم کة. بل خواته ئې د یونان ټول علمونه په عربی کښې راوغښتل او کمال ئې داوکه چې د ذرې نه غرجوړ کة اود بڅرکي نه ئې نمرجوړ کة.”^۶

خو وروسته چې عربو دخپلو اتلانو مشرانو په پل خپل پل وانخست نونن ښکاره ده چې د عربو په پس خورده شخوندو هلي فرنگیان د هغوي لارښودنه کوي.

نورې ژبې زده کول که دے کمال

خپله ژبه هېرول بې کمالې ده^۷

“د ژبو تر مېنځ د تربگنۍ یا د رقابت یا لروبره بڅرکي قسم بحث جائز او معقول نه دے. هر ژبه کښې دخوږېدو او ترقي جوهر يوشان موجود دے که ويونکي ئې

ژوندي، پوهه اوشوق لرونکي علم دوسته وي نوږه هم لويه اوخوره شي اوکه نه وي نوسره ددغه جوهر د وجودې مېدان لنډتنگ شي.^۸ اړوند ايو ب صابرخه ښکلي وېناکړې ده.

يواديب يم بيخي پاک له تعصبه

احترام دهرې ژبې زه کومه

دا خبره هم دچانه پته نه ده

مورنۍ ژبه وي ډېره محترمه^۹

دماهرينودرائې په سمون پښتوهم فراخه ژبه ده کوم چې دپښتون هومره زوړتاريخ لري. ديوتحقيق ترمخه په پاکستان کښې د ويونکو دشرح په کچ دويم نمبر لويه ژبه ده او دنړيوالو ژبو په فهرست کښې په يودېرشم نمبر ده. دماهرينو خيال دې چې پښتو ژبه دنورو ژبو سره سم د جخت منزل کولو صلاحيت لري. خو پښتو دغه ارتقائي سفر کښې ولې پاتې راغله- عصري علمونه ئې په خپله لمن کښې ولې ځان نه کړل- د درس او تدريس ژبه ولې ونه گرځېده- په يويشتمه پېړۍ کښې هم د پښتو وجود ته خطر ده ولې ولې ولې! اگرچې ۱۹۷۳ء ارتيکل ۲۵۱ شق نمبر ۳ ترمخه صوبو ته دصوبائي ژبو دترقي، استعمال او تعليم په حواله دقانون جوړولو حق هم ورکړ شوی دے.

دبيان په حېث خوبلا خبرې کېدې شي خوزما تريامه پښتو له ځايه فقط ديوي لويې الميې سره مخ ده او هغه دخپلو پښتون دلاسه دپښتوبې قدرې ده اوبس.

اړوند سلیم خان استاد څه عجب وېناکړې ده.

پښتو کوڅه په کوڅه گرځي پښتانه لټوي

پښتون په مخ مندي وهي چې ما دې نه لټوي^{۱۰}

تاريخ گواه دے چې په يوهېواد کېنې دوه ډلې په لويه پېمانه بدلون راوسته شي يوچې کله عام اولس وغواړي نو د انقلاب لاره بياڅوک هم نه شي نيولې اوبل چې د چاپه لاس کېنې د حکومت واگې وي هغه هم چې وغواړي نو خپله مرضي عملي کولې شي. دهغې يووړو کره مثال دادے چې دلته هرکله هر قام هم قبضه کړې ده نو دنورو ډېرو کارونو سره سره ئې خپله ژبه هم د دربار ژبه گرځولې ده چې اثر ئې بياتر ډېرې مودې مونږ محسوس کړے دے. خود دې خاورې په تاريخ کېنې پښتو يوه داسې بدنصيبه ژبه ده چې نه اولس خپله کړه اونۍ پښتنو حکمرانانو. په دې خاوره پښتنو بادشاهانو په سؤو نو کالونو بادشاهي کړې ده لکه غلجي خاندان، لودي خاندان، سوري خاندان، ابدالي خاندان اوبارکزي خاندان. خودې پښتنو د ژبې په حواله د يادولو کار ونه کړي.

د عبدالکريم بريالي په حساب په موجوده دور کېنې لس سياسي پارټياني اسمبلۍ ته نمايندگان ليرې او په هغې کېنې د دې دريو کروړو پښتو ويونکو نمايندگي دا سياستدانان کوي ولې دوي د ژبې د پاره هېڅ داسې خاطر خواه کار نه دے کړے.^(۱۱)

د خيبر پښتونخوا په صوبي خوله ځايه د پښتنو حکومت راغله دے خو کله د يوې پښتنې سياسي پارټۍ او کله د بلې خو پښتواگرچې په ځنې دور کېنې د فائلونو تر حده خوپه دفترونو کېنې وگرځېده د اينود پاره د پښتو کتابونه هم چاپ شول. په ځنې سکولونو کېنې استاذانوپه نه زړه لږه موده و هم بنودله خوپه سنجيده ډول چا عملي نه کړه.

خوشحال خان خلورسوه کاله وړاندې وئيلي خولکه دنن د پاره ئې وئيلي چې:

چائي پلؤ د جمال وانخست
پښتوله هسې بکړه پرته ده^{۱۲}

اوياد اچې :

زۀ ئې چالره وهم قدرئې چازده په اور وسېزه دا تورې قلمونه^{۱۳}

ماته په دغه موقع په هغه بدنصیبه ماشوم او زموږ عاجزې پښتو کښې
څۀ په زیات فرق نۀ ښکاري کوم چې خپل مورپلار یو جابر بادشاه ته حواله
کړے و.

وای چې په تېره زمانه کښې یو بادشاه سخت ناجوړه شو. دې پر علاج
باوجود ئې څۀ فرق رانغے. اخیر حکیم ورته ووي چې ستا علاج دیو ماشوم په
قربانۍ ممکن دے. بادشاه خپل ټول درباریان دیو ماشوم په ټیون پسې
سرکړل، هغوي په پروګرځېدل خوځوک هم دخپل بچي په مرګ رضائۀ وو. اخر ئې
یوسرے بیاموندو چې په پرغریب و او بچي ئې هم په پرو، د دومره بچوپالنه دهغه
دپاره ګرانه وه نو هغه د درباریانو په لالچ کښې راغے او دخپل یو ماشوم په قربانۍ
رضاشو. ماشوم دربار ته بوتلے شو. خودر بار ته سم په رسېدو په لوبو سر شو.
د ښګودرې په پرکي جوړوي او بیادوه وړانوي یو پرېږدي. بیادوه جوړوي او بیائې
وړانوي. اخر د باچاهم ورته پام شو. ماشوم ئې راوبلۀ او تپوس ئې ترې وکړو چې دا
درې په پرکي دې ولې جوړ کړل او دایو پرېږدې، دادوه بیابیا ولې وړانوي. ماشوم
په په عاجزۍ باچاته مخاطب شو چې باچا سلامت: دا درې په پرکي زما درې لوتې
اسرې دي. یوالله پاک دے. دویم زما مورپلار او دریم د وخت حاکم! مورپلار خواول
په پیسو خرڅ کړم. دهغو اسره مې ختم شوه. دمورپلار نه پس دویم د وخت حاکم
بیادبې اسرې ماشومانو په سرلاس ږدي خوزۀ خودمرګ دپاره د وخت حاکم
پخپله واخستم نو فریاد چاته وکړم. اوس دیوالله پاک دربار پاتې دے ځکه زۀ دا
یو په پرکي پرېږدم او دادوه وړانوم.

دنتۍ پښتو حال هم ددې ماشوم نه څۀ په پرمختلې نۀ دے ځکه چې هم
دخپل اولس دلانسه خواره ده او هم د ریاست له لوري سرپرستي نۀ لري. څومره
خوانده پښتانه به وي چې د پښتولیک لوست کولے شي؟ څومره خوانده پښتانه
به وي چې دخپلو قامي اتلانو خصوصاً دخوشحال خان اورحمان

بابادافکاروسره به اشناوي اودبلي ژبې دقامي شاعرانوسره به ئې تقابلي مطالعه وړاندې کولې شي؟ مونږ خبرې خوپه پښتو کښې کوؤ خوچې کله خبره دپښتو کښې نوبيلاکونکيان ولاړيو اولاد مخالفې ډلې ملگري يو.

“په هندوستان او کشمير کښې په لکونو پښتانه اباد دي خونن ئې چې ژبه هېره کړې ده نو ټول پښتني تشخص ئې ختم شو دے. ثقافت ئې بدل شو دے. اود ژوندانه کړه وړه ئې بيخي بدل دي. دغه شان دپاکستان په نورو صوبو کښې چې پښتانه دپخوانه ابادشوي دي هغوي اول خپله ژبه بائله او وروستو ئې خپل ثقافت هم پرېښودو. اگرچې هغوي نن هم خپل نومونو سره دپښتون قامي اوقبيلوي سابقې لاحقې لگوي. خوتاريخ ډېرې مخه بې لحاظه دے. هغوي ئې دپښتو دصف نه بهر ډکه کړي دي. صرف په دې وجه چې ژبه ئې نشته، ژبه ئې پښتونه ده او په پښتونه پوهيږي.”^(۴) هم دغه حال دهغه پښتنو هم دے کوم چې په نورو خارجي ملکونو له پخوانه مېشته دي.

زما په نزد دپښتو دبقا او عام کولو دپاره دالاندني اقدامات عملي کول ضروري دي.

۱- پښتو دليک لوست ژبه جوړول:

پښتو دليک لوست ژبه جوړول دټولونه بنيادي او ضروري خبره ده. هر پښتون دې په خپل گربوان کښې وگوري چې دهغه مورنۍ ژبه خوپښتوده. په کور، کلي او ښار کښې خوپښتو وائي خوايا! هغه چرته دپښتو ورځپاڼه، مجله يا کتاب هم په ژوند کښې کورته دلوست دپاره راوړے دے، يا ئې چرته دخپلې خوښې مضمون په پښتو کښې ليکلے دے. دپښتنو په ښار کښې په خود کانونو په پښتو کښې تعارفي ليک شو دے. خوشائن بورډونه په پښتو کښې ليک دي؟ دپښتو ژبې عظيم ترين محسن خوشحال خان خټک په نوم يونيورسټي درې کاله پخوا جوړه شوې ده خود حيراني خبره داده چې تراوسه پکښې دخوشحال په نوم څه، چې د پښتو په نوم هېڅ يوه څانگه نشته. داسې چرته په بله ژبه کښې کېدے شي؟ دمثال په توگه چې د شکسپيړ په نوم په انگلستان

کښې يونيورسټي وي اودشکسپيرڅه، چې د انگرېزي پکښې هډونوم نه وي هره شعبه په پښتو کښې وي. دا د ددې وطن نه علاوه بل هېچرته ممکنه ده ځکه چې مونږ همېشه خپل سپک گڼلي اود غېروموقصيدي وئيلي - ترڅو چې پښتو د کله مو پښتون د ليک لوست ژبه نه وي جوړه شوې تر هغه پښتوشله ده. اړوند پرېشان خټک پځائ وئيلي دي:

ماپه پښتو کښې د پښتو غندنې واړېدلې
دا ظالمان ئې چې کنځي هم په پښتو کښې کنځي
د ځنکدن سلگۍ وهي نور پکښې څه پاتې دي
پښتانه ولې دا قېدي په زولنو کښې کنځي
اخر پښتو عالم په بده سترگه ولې گوري
چې سر په تامد ام بائلې دهغه قام ژبه ده
ستا بڼا دونه نړوي چې څوک پښتو ختموي
زما وطنه! پښتويچ کړه د اسلام ژبه ده^{۱۵}

۲- د يو مستند، معياري او اسان ليک دود اطلاق:

په گړده پښتونخوا کښې د يوداسې قسم ليک دود عملي کول لازمي دي چې معياري هم وي او اسان هم. په دغه لړ کښې په پرتېنگ پرېسونو د اېابندي لگول پکار دي چې هغه ددې يکي يوليک دودنه علاوه په بلې املا کښې هېڅ قسم اثر نه چاپوي. دغه رنگ به هر څوک دخپلې مرضۍ املا په مونږ نه راتپي.

۳- د درس او تدريس ژبه:

گڼ څېړنکاران او د تعليم ماهران په دې خبره يوه خوله دي چې ابتدائي تعليم په مورنۍ ژبه کښې سودمند د. ټولو ترقي يافته ملکونو په دې په سختۍ سره عمل کړې د. خو پښتو په دغه حواله ډېره پاتې راغلې ده. ددې وجوهات ډېر هم دي او څرگند هم. خوزه دهغه وخت د پښتو پراگت پخوانې چئير مېن پروفېسر خواجه محمد سائل ليکلي وجوهات په مختصره توگه وړاندې کول غواړم.

- (۱) د حکومت په کرسوناست افسران چې دانگرېزۍ تعلیم نه متاثر وو. د پښتو ذریعہ تعلیم سخت مخالف وو.
- (۲) د پښتون او پښتو مخالف قوتونه چې لکه دیو مضبوط جاسوسي ادارې هر ه لمحه په مونږ پسې وواو چې کوم سکول کښې به پښتورائج شوه دغلته به دوي رسېدلې وواو د پښتو ذریعہ تعلیم خلاف به ئې قسما قسم پروېښگندې شروع کړې.
- (۳) د حکومت له اړخه په مورنۍ ژبه کښې د ذریعہ تعلیم احکامات خوموجود وواو اوس هم دغه احکامات برقرار دي ولې په دې احکامو عمل درعمل دپاره سرکاري مشینري مخلص نه وه او په خولۀ یوه په زړۀ ئې بله.
- (۴) د پښتو د دې پراجکت عمله او وسائل ډېر کم وو.
- (۵) د جنوبي اضلاع زیاتره استاذان د دې مخالف وواو دوي عام عوام د پښتو ذریعہ تعلیم خلاف پارول عن چې کرک کښې یو سیاسي جماعت د پښتو ذریعہ تعلیم خلاف جلوسونه وښکل.
- (۶) د پښتو خلاف ډله مضبوطه او متحده وه خود پښتو حمائتي ډله متحده نه وه.
- (۷) د پښتو ذریعہ تعلیم دناکامۍ یو غټ سبب دا هم ؤ چې زمونږ په کلیواله عن چې په قبائلي علاقه کښې زنانه استاذانې د ښارونو تعلیم یافته ښځې وې چې دهغوي مورنۍ ژبه پښتونه وه او مخالفت ئې یو فطري امر ؤ.
- (۸) عام استاذان څۀ چې پښتانه استاذان هم د پښتولیک لوست سره بلدنه وو.
- (۹) پښتو پراجکت د ټکست بک بورډ مخالف اداره گڼلې شوه او ټکست بک بورډ هم د پښتو ذریعہ تعلیم خلاف سرگرم عمل ؤ.
- (۱۰) د سکولونو د افسرانو مزاج هم د دې خلاف ؤ.
- (۱۱) د اردو او پښتو ذریعہ تعلیم کښې یو غټ فرق دا ؤ چې په اردو کښې پنځۀ مضمونونه وو ولې په پښتو کښې شپږ چې د طالب علمانو سره نا انصافي وه.
- (۱۲) د سیاسي پارټیو عهد ډدارانو، ممبرانو او وزیرانو په دغه باب هېڅ په اخلاص کار ونه کړو. ۱۲

پښتوچې ترخود درس اوتدريس ژبه نه وي ترهغه د دې ژبې ترقي هوائي خبرې دي. دنصاب ژبه پښتوپکارده اوياددولسم جماعت پورې پښتودلارمي مضمون په حېث شاملول پکار دي. دپښتنوچوېدنصیبي ده چې د زده کړې ټول عمرئې د نورو ژبوپه زده کولوکښې تېرشي. په انگرېزي، کښې ماسټروکړي خود پارتس اف سپيچ په صحيح استعمال قادرنه شي، تحقيق خود پره لرې خبره ده.

۴- جديد عصري علوم، پښتواوقامي ترقي:

پښتوددې پروصلاحيتونوخواونده ژبه ده. په ښه ډول عصري علمونه په خپله لمن کښې ځايولې شي. باندچې پښتوارادتاّدعصري علوموژبه جوړه کړې شي. په دغه حواله دهرې ژبې دگټه وروکتاېونوترجمې دېرې سودمندې دي. په دغه حواله په هنگامي بنيادونوکارکول دي، مختلف پراجکتونه سازول دي. بلکې حقه خودا ده چې ددې کار دپاره يوه بېله اکېډمي جوړه کړې شي. دغه رنگ به نه صرف دپښتولمن درانه شي بلکې پښتانه به د عالمي رجحاناتونه خبرشي. زماپه نزد دقامي ترقي هم دغه يوه لارده چې مونږ دخپلې ژبې په اساس په جديد علمي اوفني دگردنړۍ سره سيال شو.

۵- گلوبلائزېشن اوپښتو:

د وخت ضرورت د چې پښتوپه نړيوال دگردنوروژبو سره اوږه په اوږه اودرېږي. دالبکټرانک ميډياژبه جوړه شي. د شاکر عزيزي يوجهان مننه چې پښتوئې په دغه حواله دنوروژبوسره سياله کړه. پښتودهغوي په زيارپه گوگل ټرانسلېټرکښې ځائ و موندو. او اوس دپښتواونورو اهموژبو دتقابلي لغاتوپه حواله کارکوي. باندچې پښتوته په دغه حواله هېڅ ستونځه مخې ته نه وي.

۶- دفرهنگ اوکلتورژبه جوړول:

پښتوپه زرگونه کاله زوړتاريخ لري. نوموړي اتلان اومشران لري خوزمونږ دغه قامي اثاثه هله محفوظېدې شي چې پښتوزمونږ دفرهنگ اوکلتورژبه وگرځي ځکه چې دپښتوادب اوکلتورژوند ساتلودپاره دژبې

احیاء پر ضروري ده په ۲ نومبر ۲۰۰۱ء دیونېسکو بورډ اف گورنرز په یو کانفرنس کېنې ددې اعتراف هم شوه دے.

۷- د پښتو کتابونه، مجلې او ورځپاڼې:

دیومشن په توگه په پښتو ژبه کېنې په هر علمي، ادبي، تحقیقي، تاریخي، معاشرتي، اقتصادي، سائنسي او سماجي اړخ کتابونه، مجلې او ورځپاڼې خپرول پکاردې په دغه باب دهرې ژبې د علم او ادب نه فائده اخستل ضروري دي.

۸- د پښتو شاعرانو ادبیاتو حوصله افزائي:

پښتوپه صحیح معنوکېنې یو د شاعرانو او ادیبانو په زیار ژوند د اوبل د پښتنوپه وینه یعنی یو په افغانستان د روس یلغارد پښتود تشهیر سبب شو اوبل د نائن الېون پېښې په گړده نړۍ کېنې خوره کړه. د پښتو د بقا دپاره ضروري ده چې د شاعرانو او ادیبانو حوصله افزائي په مختلفو طریقو وکړل شي. دهغوي معاشي ستونزې هوارول پکاردې. دغه رنگ به دوي خپل قلمونه د پښتوپه باب نور هم تېز وچلوي.

۹- د سرکار سرپرستي:

د سرکار د مرستې نه بغیر یوه ژبه هم د ارتقا په لورنه شي تلې کله چې یوه ژبه د سرکار شي نو هله هغه ژبه د دربار او دروزگار ژبه جوړه شي او د ارتقا په لور گړند شي. پښتوله ځایه د سرکار له پامه بې پامه ده. باید چې پښتوته سرکاري سرپرستي حاصله شي او هم دغه د پښتو د بقا او ارتقا اهمه لار ده.

څنگه هېره کړم پښتوزۀ

څنگه ځان خاورې ایرې کړم

وسيله مې د عظمت ده

خپله ژبه څنگه پرې کړم^{۱۷}

حوالې:

- ۱- القرآن، سوره تين
- ۲- شنواري حمزه، غزوني، جدون پريس پېښور ۱۹۹۱ء لسم ايډيشن، مخ ۳۳۰
- ۳- ايوب صابر، ځيگر خون، د چاپ ځاي پېښور ۱۹۸۳ء دويم ځل، مخ ۲۳۹
- ۴- القرآن، سوره ابراهيم
- ۵- خټک، خوشحال خان، ارمغان خوشحال مرتبه سېدر سول رسايونيورسټي بک اېجنسي پېښور، د چاپ کال ندارد، مخ ۲
- ۶- محمد اديس، مولانا حافظ، سائنس او مسلمان مشموله د علم لاري مرتبه عبدالرؤف نوشهروي، عظيم پبلېشننگ هاؤس پېښور، ۱۹۲۵ء، مخ ۱۲
- ۷- وزير، محمد گل خان، د پښتو ژبې لياره، لاهور، ۱۹۳۸ء، مخ ۱
- ۸- قاضي فضل غفران، گل افضل خان، د پښتو ژبې د زده کړې لاري، پېښور، چاپ کال ندارد، مخ ۱۱
- ۹- ايوب صابر، ځيگر خون، مخ ۲۱۳
- ۱۰- استاد، سليم خان په حواله د ډاکټر وزير شادان، د پښتو شاعري په ارتقا کښې دکوهاټ برخه (پي اېچ ډي مقاله)، ناچاپ، پېښور يونيورسټي ۱۱-۲۰۱۰، مخ ۱۵۰
- ۱۱- بريالۍ، عبدالکريم، ورځپاڼه وحدت، پېښور، ۲۳ فروري ۲۰۱۲ء، مخ ۳
- ۱۲- خټک، خوشحال خان، ارمغان خوشحال، مخ ۱۷۴
- ۱۳- خټک، خوشحال خان، ديوان خوشحال خان خټک، جدون پريس پېښور، چاپ کال ندارد، مخ ۲۳۳
- ۱۴- سليم راز، ژبه او قامي وجود، پښتو، پښتواکېډمي پېښور يونيورسټي، مۍ جون ۲۰۰۳ مخ ۴۵-۲۴
- ۱۵- خټک پرېشان، تناکي، جواد پريس پېښور، ۱۹۸۲ء دويم ځل، مخ ۲۷
- ۱۶- سائل، پروفېسر خواجه محمد پښتو، پښتواکېډمي پېښور يونيورسټي، مارچ اپرېل ۲۰۰۲، مخ ۱۵
- ۱۷- ايوب صابر، ځيگر خون، مخ ۲۱۳